

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Sklep evropskega varuha človekovih pravic o zaključku preiskave pritožbe 3249/2008/(BEH)KM proti Evropski komisiji

Odločba

Primer 3249/2008/(BEH)KM - Preiskava uvedena dne 22/12/2008 - Odločba z dne 22/11/2010

Nemško združenje je pripravilo razstavo o 28 evropskih regijah med Bordeauxom in Kijevom ter prejelo finančna sredstva Komisije v okviru programa, povezanega s širitvijo leta 2004. Leta 2005 je zahtevala spremembo proračuna, ker je bila razstava prikazana v več mestih, kot je bilo prvotno predvideno. Proračun bi se lahko spremenil na dva načina: s formalno spremembo sporazuma o dodelitvi sredstev ali, če prerazporeditev med proračunskimi postavkami ni presegla 10 %, s pisnim obvestilom Komisiji.

Uradnik Komisije je predlagane spremembe sprejel. Ko pa je pritožnik zahteval plačilo preostalega zneska, ga je Komisija izračunala na 52 035 EUR in ne na 62 556 EUR. Pritožnik je ugovarjal in ugotovil, da se zdi, da je to temeljilo na starem proračunu.

Komisija je pojasnila, da je sprejela le spremembe v višini do 10 % na proračunsko postavko, ker ni bilo formalne spremembe proračuna. Ko je pritožnik opozoril, da je spremenjeni proračun odobril leta 2005, je Komisija sprejela ta novi proračun in plačala dodatnih 4 495 EUR. Vendar je zavrnila sprejetje kakršnih koli nadaljnjih prerazporeditev, ki jih je opravil pritožnik, saj mu te prerazporeditve niso bile ustrezno priglašene.

Pritožnik se je obrnil na varuha človekovih pravic in trdil, da je Komisija napačno zmanjšala končno plačilo za 6 396 EUR.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da spremembe, ki jih je Komisija sprejela leta 2005, vključujejo tudi prerazporeditev, ki presega 10 % proračunske postavke, in da Komisija ni vztrajala pri potrebi po uradni spremembi. Opozoril je tudi, da je Komisija sprejela prerazporeditve, ki ne presegajo 10 % proračunskih postavk, tudi v primerih, ko pred njihovo

izvedbo ni bila ustrezno obveščena. Varuh človekovih pravic ni razumel, kako bi lahko zahteva, ki jo je Komisija lahko zanemarila, ko je prvič izračunala zadevni znesek, nenadoma postala odločilnega pomena, ko je izračunala isti znesek drugič. Zato je sklenil, da Komisija ni zagotovila skladnega in razumnega poročila o tem, kako je obravnavala pritožnikov zahtevek za plačilo.

Varuh človekovih pravic je zato predlagal sporazumno rešitev in pozval Komisijo, naj ponovno preuči pritožnikov zahtevek za plačilo. Komisija je sprejela ta predlog in pritožniku plačala neporavnanih 6 025 EUR (ob upoštevanju najvišjega zneska prispevka EU, določenega v sporazumu o dodelitvi sredstev) in 1 586 EUR obresti.

Varuhinja človekovih pravic je z zadovoljstvom ugotovila, da je bila dosežena sporazumna rešitev, in zadevo zaključila.

Ozadje pritožbe

1. Pritožnik, nemško združenje, je v okviru programa PRINCE, ki ga financira Komisija, izvedel projekt, ki je namenjen ozaveščanju javnosti o glavnih političnih prednostnih nalogah Evropske unije, kot sta evro ali širitev. Osrednji element projekta je bila mobilna razstava z naslovom „Via Regia – kaj smo, smo tudi preko drugih“. Poudaril je zgodovino in sedanji status 28 evropskih regij vzdolž „Kraljeve ceste“ od Bordeauxa do Kijeva. V skladu s pogoji sporazuma o dodelitvi sredstev se je Komisija strinjala, da bo prispevala 71,61 % stroškov v višini največ 291 183,06 EUR, kar je največ 208 520,27 EUR [1].

2. Sporazum o dodelitvi sredstev (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) med pritožnikom in Komisijo je vseboval dve določbi, na katerih bi lahko temeljile spremembe pogojev prispevka Skupnosti:

(I) Člen II.13 splošnih pogojev, ki so priloženi Sporazumu, določa, da spremembe pogojev prispevka Skupnosti zahtevajo pisno spremembo Sporazuma, ki jo podpišeta pogodbenici.

(II) Člen I.3.4 posebnih pogojev določa, da se lahko kot izjema od člena II.13 prerazporedijo do 10 % na proračunsko postavko iz ene proračunske postavke v drugo, pod pogojem, da je Komisija o tem ustrezno obveščena vnaprej.

3. Člen II.13 splošnih pogojev določa, da je treba zahtevek za spremembo predložiti Komisiji vsaj en mesec pred koncem projekta. Poleg tega določa, da niso dovoljene nobene spremembe, ki bi postavile pod vprašaj odločitev Skupnosti o dodelitvi sredstev za zadevni projekt ali ki ne bi bile v skladu z dolžnostjo enakega obravnavanja prosilcev. Člen I.3.4 določa, da zadevne prerazporeditve ne smejo povzročiti, da bi skupni znesek stroškov presegel najvišji znesek, predviden v Sporazumu.

4. Pritožnik je 25. avgusta 2005 zahteval spremembo proračuna v skladu s členom II.13. Po

mnjenju pritožnika je bila ta sprememba potrebna zaradi nepričakovanega uspeha zgoraj navedene razstave, ki je bila prikazana na 50 lokacijah namesto na prvotno predvidenih petih lokacijah.

5. Pritožnik je 26. septembra 2005 ponovil svojo zahtevo za spremembo proračuna. Komisijo je prav tako obvestila, da bo treba nekatere prilagoditve stroškov, nastalih v okviru potekajoče razstavne turneje, izvesti pozneje. Pričakovala je, da bo lahko projekt uspešno zaključila na podlagi sprememb proračunskih postavk v skladu s členom I.3.4 posebnih pogojev [2]. V odgovoru z dne 24. oktobra 2005 se je A., namestnik vodje enote B.3 Generalnega direktorata Komisije za širitev (GD za širitev), ki je bil operativni vodja naloge, odgovoren za sporazum, strinjal s spremembami proračunskega načrta, ki ga je predložil pritožnik. Komisija je ugotovila, da te spremembe niso vplivale na skupni znesek stroškov, predvidenih v sporazumu, in navedla spremembe za vsako proračunsko postavko.

6. Pritožnik je 10. julija 2006 vložil zahtevek za plačilo zneska, za katerega meni, da mu je še vedno dolgovan, in sicer 62 556,00 EUR [3]. 12. decembra 2006 je g. B., uradnik v enoti za finančno izvrševanje E.3 GD za širitev, obvestil pritožnika, da mu bo izplačano 52 035,24 EUR. B. je predlagal, da bi se pritožnik lahko obrnil na drugega uradnika, g. C., finančnega pooblaščenca, če bi imel kakršna koli vprašanja. Plačilo sprejetega zneska, to je 52 035,24 EUR, je bilo izvedeno 15. decembra 2006.

7. Pritožnik je v dopisu z dne 18. januarja 2007 navedel, da se je Komisija strinjala s spremenjenim proračunom, vendar so njeni izračuni temeljili na prvotnem proračunu. Zato je Komisijo pozval, naj ponovno preuči svoje stališče in plača preostalih 10 520,76 EUR. Pritožnik je Komisijo tudi vprašal, kako lahko zahteva obresti zaradi zamude pri plačilu.

8. D., vodja enote E.3 v okviru GD za širitev, je 6. februarja 2007 odgovoril, da je sprejel pritožnikov zahtevek za obresti, čeprav le v zvezi z zneskom, ki ga je Komisija sprejela (52 035,24 EUR). V zvezi z zahtevo pritožnika za ponovno preučitev nadaljnje trditve je g. D. pojasnil, da člen I.3.4 posebnih pogojev predvideva možnost prerazporeditve odhodkov med proračunskimi postavkami v višini do 10 % prvotnega zneska na proračunsko postavko. D. je poudaril, da je prerazporeditev, ki presega 10 % na proračunsko postavko, mogoča šele po tem, ko sta se pogodbenici dogovorili o formalni spremembi. Po mnenju D. D. v obravnavanem primeru ni bil sprejet noben dogovor o taki spremembi. Zato je morala Komisija zavrniti vse spremembe, ki so presegale 10-odstotni prag. D. je dodal, da bi moral pritožnik stopiti v stik z g. B., če bi imel kakršna koli vprašanja ali pripombe.

9. Pritožnik je 18. februarja 2007 D. opozoril na dejstvo, da je vložil zahtevek za spremembo in da ga je A. 24. oktobra 2005 odobril.

10. Gospod B. je 29. marca 2007 pritožnika obvestil, da se je Komisija odločila, da mu bo plačala dodatni znesek v višini 4 495,26 EUR. Navedel je, da Komisija meni, da ji ni treba plačati celotnega zahtevanega zneska zaradi „predhodnih informacij o prekoračitvi proračuna (glej člen I.3.4)“. B. je nadalje menil, da pritožnik ni upravičen do obresti zaradi zamude pri plačilu, saj je bila 85-dnevna začasna ustavitev plačila posledica dejstva, da je pritožnik

spremenil številke računov, ne da bi o tem obvestil Komisijo. Pritožniku se je svetovalo, naj se obrne na g. C., če bo imel kakršna koli vprašanja ali pripombe.

11. Pritožnik je 23. aprila 2007 poudaril, da se je po njegovem vedenju, ko je zahteval spremembo Sporazuma, skliceval tudi na člen I.3.4 posebnih pogojev. Gospod B. je 14. maja 2007 odgovoril, da ni dokazov, ki bi dokazovali, da je pritožnik po sprejetju novega proračuna obvestil Komisijo, da bo pred tako spremembo prišlo do prekoračitve proračunske postavke. Uradnik je tudi izjavil, da finančna enota ne more storiti ničesar več za pritožnika. Vendar ji je svetoval, naj o zadevi razpravlja z operativno enoto, da bi ugotovila, ali bo prekoračitev sprejela kot upravičene stroške. B. je pritožniku svetoval, naj se v zvezi s tem obrne na g. F.

12. Pritožnik je 23. maja 2007 poklical g. F. in mu naročil, naj se obrne na E. ga. E. je nato obvestil pritožnika, da je zapustil oddelk, in predlagal, naj se pritožnik obrne na go. G. Vendar pa je v telefonskem pogovoru s pritožnikom 29. maja 2007 G., vodja oddelka za komunikacije GD za širitev, izjavila, da zadeve ne more obravnavati. Tako je pritožnika napotila nazaj na g. B. v finančni enoti. Vendar je B. v elektronskem sporočilu z dne 7. junija 2007 ponovil, da finančna enota ne more storiti ničesar več za pritožnika in da bi se morala obrniti na vodjo operativne enote, ga. G. Pojasnil je, da če se ta enota pisno strinja, da bo prekoračitev štela za upravičene stroške, bi finančna enota morda imela razloge za ponovno preučitev svojega stališča.

13. V tem elektronskem sporočilu z dne 7. junija 2007 je B. pojasnil tudi pristop Komisije v tej zadevi. Pritožnikov dopis, v katerem je zahteval spremembo proračuna, je najprej razlagal kot informacije, potrebne za prerazporeditev zneskov, ki ne presegajo 10 % na proračunsko postavko, med različnimi proračunskimi postavkami iz člena I.3.4 posebnih pogojev. Zato je sprejela le spremembe v višini do 10 % za vsako proračunsko postavko, saj meni, da v skladu s členom II.13 splošnih pogojev ni prišlo do formalne spremembe proračuna. Ko pa je pritožnik nasprotoval tej razlagi in Komisijo opozoril na dopis, ki ga je poslal A, je bilo ugotovljeno, da je A. sprejel tudi spremembe, ki presegajo 10 % na proračunsko postavko. B. je opozoril, da se je Komisija nato odločila, da bo ta dopis obravnavala kot „*veljavno spremembo pogodbe*“, in menil, da je proračun, kot je določen v tem dopisu, postal „*novi proračun*“.

14. Vendar je B. poudaril, da so se izdatki, ki jih je na koncu prijavil pritožnik, razlikovali od tega „*novega proračuna*“. V skladu s členom I.3.4 posebnih pogojev so bile razlike do 10 % na proračunsko postavko dovoljene le, če je bila Komisija o tem vnaprej obveščena. Ker pa Komisija ni imela dokazov, da ga je pritožnik vnaprej obvestil, je lahko sprejela le stroške do višine zneskov, predvidenih v novem proračunu. Uradnik je nadalje pojasnil, da ni dovolj, da upravičenec preprosto navede, da bo morda moral prerazporediti med proračunskimi postavkami. Namesto tega je bilo treba navesti jasne številke za zadevne prerazporeditve in proračunske postavke.

15. G., na katero se je obrnila pritožnica, je 20. junija 2007 v internem elektronskem sporočilu, poslanem B. in drugim, izjavila, da nima časa za obravnavo te zadeve, in je zato zaprosila finančno enoto za mnenje. G. je navedla, da če bi gospod B. menil, da gre za „*zelo klasičen primer*“ in da bi bilo mogoče zahtevek za dodatno plačilo izpolniti „*brez velikega tveganja*“, potem bi morali počakati na vrnitev ge. E., ki je bila takrat na počitnicah, preden sprejme

odločitev. Če pa bi gospod B. odsvetoval plačila, bi bilo treba pritožnika nemudoma obvestiti in spis zaključiti. Pritožniku je bilo po pomoti poslano tudi elektronsko sporočilo gospe G. z dne 20. junija 2007.

16. Še en uradnik H. je 10. septembra 2007 pritožniku pojasnil, da Komisija ne more plačati več, kot je bilo predvideno v (novem) proračunu. V skladu s prvotnim finančnim načrtom je proračunska postavka A6 znašala 163 470 EUR. Glede na novi proračun je znašal 171 906,40 EUR. Vendar je v pritožnikovem končnem zahtevku za plačilo ta postavka znašala 180 254,04 EUR [4], kar je več, kot je bilo dogovorjeno.

17. Po navedbah gospoda H. je pritožnik v času, ko je zahteval spremembo proračuna, uporabil pravilo 10 % iz člena I.3.4. Komisija je te spremembe sprejela in ustrezno izvedla svoje plačilo. Vendar Komisija ni mogla sprejeti nadaljnjih trditev, ker bi to pomenilo retroaktivno spremembo, ki ni bila mogoča. H. je poudaril, da se pritožnik ne more dvakrat sklicevati na člen I.3.4. V zvezi z vprašanjem zamudnih obresti je H. navedel, da se bo to plačilo nanašalo le na zneske, ki so bili dejansko plačani, in pritožnika spomnil, da ima v zvezi s tem na voljo dva meseca za vložitev zahtevka. Pritožnika je pozval, naj se obrne na vodjo enote (g. D.), če s tem odgovorom ni zadovoljen.

18. Pritožnik je 17. septembra 2007 navedel, da ni razumel, zakaj Komisija ni razlikovala med formalno spremembo proračuna in opiranjem na člen I.3.4, vendar je menil, da se je, to je pritožnik, dvakrat oprl na zadnjenavedeno določbo. Komisija je v elektronskem sporočilu z dne 1. oktobra 2007, ki ga je poslal D., navedla, da je njeno stališče, izraženo v predhodni korespondenci, ostalo nespremenjeno.

Predmet preiskave

19. Glede na navedeno se je pritožnik obrnil na varuha človekovih pravic in navedel naslednje trditve:

1) Komisija je v nasprotju s sporazumom zmanjšala končno plačilo v zvezi s projektom za 6 396,19 EUR. Zlasti ni obrazložila svoje odločitve, da ne bo sprejela pritožnikovega sklicevanja na člen I.3.4 posebnih pogojev, ki ga je predhodno pisno sprejela.

2) Komisija se s pritožnikom ni ustrezno odzvala s tem, da je večkrat navedla različne kontaktne osebe, ki so mu predložile nasprotujoče si informacije.

20. Pritožnik je trdil, da bi ji morala Komisija plačati neporavnani znesek v višini 6 396,19 EUR, skupaj z obrestmi.

Preiskava

21. Pritožba je bila vložena 19. decembra 2008. Varuh človekovih pravic je 22. decembra 2008

začel preiskavo in zaprosil Komisijo za mnenje o njej.

22. Komisija je svoje mnenje poslala 4. maja 2009. Mnenje Komisije je bilo 12. maja 2009 posredovano pritožniku, da predloži pripombe. Pritožnik ni predložil pripomb.

23. Varuh človekovih pravic je 12. marca 2010 predlagal sporazumno rešitev. Komisija je na ta predlog odgovorila 23. julija 2010. Odgovor Komisije je bil posredovan pritožniku, ki ga je predložila 5. avgusta 2010.

Analiza in sklepi varuha človekovih pravic

A. Domnevno neupravičeno zmanjšanje končnega plačila, domnevna neobrazložitev in s tem povezan zahtevek

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

24. Pritožnik je trdil, da je, ko je ugotovil, da bo za nekatere elemente projekta potrebnih več sredstev, kot je bilo prvotno predvideno, pristojnemu uradniku Komisije predložil utemeljeno vlogo za spremembo sporazuma. To je storila v ustreznih rokih in Komisija je te spremembe pisno sprejela pred koncem projekta. Pritožnik je trdil, da je s tem sprejetjem začel veljati nov proračun.

25. Do predložitve končnega zahtevka za plačilo so bile v novi proračun vnesene nadaljnje spremembe. Po njenem mnenju so te spremembe ostale pod 10-odstotnim pragom, ki ga dovoljuje člen I.3.4 posebnih pogojev. Pritožnik je poudaril, da je 26. septembra 2005 napovedal te spremembe in da se želi opreti na člen I.3.4 posebnih pogojev, tj. pravočasno za namene navedene določbe.

26. Pritožnik je opozoril na dejstvo, da je Komisija prvotno navedla, da je pri ocenjevanju pritožnikovega zahtevka za plačilo uporabila člen I.3.4 posebnih pogojev. Vendar se je Komisija, ko je leta 2005 končno sprejela dogovor o novem proračunu, oddaljila od te analize in namesto tega sklenila, da se pritožnik ne more sklicevati na člen I.3.4 posebnih pogojev. Pritožnik se je skliceval na dopis Komisije z dne 10. septembra 2007 in navedel, da ne razume, zakaj se je Komisija odločila, da ne bo ločila obeh sprememb proračuna, temveč je obe spremembi razlagala tako, da obe temeljita na členu I.3.4 posebnih pogojev.

27. Komisija je v svojem mnenju navedla, da ga je pritožnik v elektronskem sporočilu z dne 26. septembra 2005 zgolj obvestil o svoji nameri, da bo nekatere zneske prerazporedil med podrazdelke, ne da bi spremenil skupne načrtovane izdatke. Komisija je to namero načeloma sprejela v dopisu z dne 24. oktobra 2005. Vendar temu predlogu spremembe nikoli ni sledila uradna zahteva za spremembo. Komisija zato Sporazuma ni nikoli uradno spremenila.

28. Tako je bil pri preučitvi končnega zahtevka za plačilo, ki ga je pritožnik predložil 10. julija 2006, prvotni proračun tisti, ki je bil podlaga za njegove izračune. Vendar je Komisija trdila, da je sprejela prerazporeditve med različnimi proračunskimi postavkami v višini do 10 % na razdelek, ne da bi vztrajala pri zahtevi po predhodnem obvestilu za take prerazporeditve, kot je določeno v členu I.3.4 posebnih pogojev.

29. Komisija je dodala, da se je pritožnik, ko je opozoril na „nov proračun“, „*odložil ex gratia za uporabo predlaganega novega proračuna*“ in je zato ponovno analiziral stanje. Vendar je med to novo analizo uporabila tudi pravilo iz člena I.3.4 posebnih pogojev, in sicer da mora pritožnik vnaprej obvestiti Komisijo o morebitnih prerazporeditvah med proračunskimi postavkami v skladu s to določbo. Komisija je trdila, da ga pritožnik med 24. oktobrom 2005 in 10. julijem 2006 (ko je pritožnik poslal zahtevek za končno plačilo) ni obvestil o takih prenosih. Pritožnik se zato ni mogel sklicevati na člen I.3.4 posebnih pogojev za utemeljitev teh sprememb. Komisija je zato uporabila zneske iz „novega“ proračuna, ne da bi dovolila kakršne koli nadaljnje spremembe, in je zato pritožniku plačala dodatnih 4 495,26 EUR.

30. Komisija je navedla, da je pismo z dne 24. oktobra 2005 obravnavala kot spremembo Sporazuma in je zato „*izvrševala toliko prožnosti, kot je bila pravno sprejemljiva*“. Po njenem mnenju „*ni bilo več manevrskega prostora*“.

31. V zvezi s pritožnikovim zahtevkom za obresti zaradi zamude pri plačilu je Komisija najprej priznala pritožnikovo trditev, čeprav le v zvezi z zneskom, za katerega je menil, da ga dolguje pritožniku, tj. 52 035,24 EUR. Vendar se je nato izkazalo, da je pritožnik zaprl bančni račun, naveden v Sporazumu, vendar je o tem obvestil Komisijo šele 14. septembra 2006 [5]. Plačilo je bilo zato začasno ustavljeno. Tako se je zdelo, da pritožnik ni imel pravice do prejema obresti zaradi zamude pri plačilu.

32. Vendar je Komisija dodala, da je to točko ponovno preučila pri pripravi mnenja o tej pritožbi in ugotovila, da je pritožnik upravičen do obresti zaradi zamude pri plačilu. Zahtevek za končno plačilo je prejela 14. julija 2006 in pritožniku plačala končno plačilo 15. decembra 2006, kar je skupaj trajalo 154 dni. Najdaljši rok za pregled in plačilo je bil 45 dni na kategorijo, plačilo pa je bilo začasno ustavljeno za 40 dni zaradi spremembe številke računa pritožnika. V skladu s tem so bile zamudne obresti dolgovane 24 dni. Komisija je navedla, da je izvedla ustrezno plačilo.

Predhodna ocena varuha človekovih pravic, ki je privedla do predloga sporazumne rešitve

Uvodne pripombe

33. Obravnavana zadeva se je nanašala na spor glede plačilnih obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe.

34. Varuh človekovih pravic meni, da je obseg nadzora, ki ga lahko opravi v zadevah v zvezi z

razlago pogodbenih obveznosti, ki jih je sklenila institucija, nujno omejen. Varuh človekovih pravic zlasti meni, da ne bi smel poskušati ugotoviti, ali je katera koli stranka kršila pogodbo. To vprašanje bi lahko učinkovito obravnavalo samo pristojno sodišče, ki bi imelo možnost, da se seznani z argumenti strank v zvezi z upoštevnim nacionalnim pravom in presodi nasprotujoče si dokaze o morebitnih spornih dejanskih vprašanjih.

35. Varuh človekovih pravic zato meni, da je v zadevah v zvezi s pogodbenimi spori upravičeno omejiti njegove preiskave na preučitev, ali mu je institucija zagotovila skladno in razumno razlago pravne podlage za svoja dejanja in zakaj meni, da je njeno stališče o pogodbenem položaju upravičeno. V tem primeru varuh človekovih pravic sklene, da njegova preiskava ni razkrila nepravilnosti. Ta sklep ne bo vplival na pravico strank, da njihov pogodbeni spor preuči in avtoritativno reši pristojno sodišče.

V zvezi s končnim plačilom, ki zapade v skladu s sporazumom

36. Komisija je v svojem mnenju navedla, da je pritožniku najprej povrnila stroške na podlagi prvotnega proračuna (ker ni imela zapisov o spremembi sporazuma), vendar je dovolila prerazporeditev med proračunskimi postavkami v višini do 10 %. Vendar se je po natančnejši preučitvi izkazalo, da ta opis ni bil popolnoma pravilen. To je razvidno iz tabele 1 spodaj, ki določa: (I) zneske, navedene v sporazumu („stari proračun“); (II) popravljene številke, ki jih je A. sprejel v pismu z dne 24. oktobra 2005 („novi proračun“); (III) stroške, ki jih je pritožnik prijavil 10. julija 2006 („dejanski stroški“); in (iv) številke, na podlagi katerih je Komisija svoje izračune oprla na zapadle zneske v dopisu z dne 12. decembra 2006 (v nadaljevanju: prvi izračun).

Razpredelnica 1: Prvi izračun [6]

Proračunska postavka

Stari proračun

Nov proračun

Dejanski stroški

1 st izračun

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

9

171 906.41

182 654.04

171 906.41

vmesni seštevek

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

A7

1 9 049.36

19 049.47

19 083.59

18 088.58

vmesni seštevek

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

predhodno financiranje

145 964.18

145 964.18

145 64.18

145 964.18

Skupno

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

37. Zgornji podatki kažejo, da je Komisija sprejela dejanske stroške, ki jih je pritožnik zahteval v zvezi s proračunskima postavkama A1 in A3, ki niso presegali ustreznih zneskov, določenih v starem ali novem proračunu. Pritožnik ni zahteval nobenih stroškov v zvezi s proračunskima postavkama A4 in A5. Teh proračunskih postavk zato v preiskavi ni bilo treba upoštevati. Proračunska postavka A7 predstavlja tako imenovane „posredne stroške“. V skladu s členom I.3.2 splošnih pogojev je bil prispevek Komisije omejen na 7 % skupnih upravičenih stroškov v proračunskih postavkah A1 do A6. Dejstvo, da Komisija ni sprejela celotnih zneskov stroškov, ki jih je pritožnik zahteval za te proračunske postavke, je pojasnilo, zakaj se je znesek, ki ga je izračunala v okviru proračunske postavke A7, razlikoval od zneska, ki ga je predložil pritožnik. Ker pa so bili stroški, ki bi jih pritožnik lahko zahteval od Komisije v okviru te proračunske postavke, neposredni rezultat stroškov, ki so bili sprejeti v proračunskih postavkah od A1 do A6, bi se lahko vprašanje proračunske postavke A7 najprej razveljavilo.

38. V zvezi s proračunsko postavko A2 je Komisija dejansko sprejela stroške, ki so znašali 10 % več, kot je bilo predvideno v starem proračunu. Vendar v zvezi s proračunsko postavko A6 ni uporabila enakega pristopa. Če bi Komisija izračunala znesek za to proračunsko postavko na enak način kot za proračunsko postavko A2, bi morala sprejeti stroške v višini 179 817,00 EUR. Znesek, ki ga je Komisija dejansko sprejela v okviru te proračunske postavke 171 906,41 EUR, je namesto tega ustrezal ustreznemu znesku iz novega proračuna.

39. Na podlagi izračuna iz dopisa z dne 12. decembra 2006 je Komisija kot upravičene stroške sprejela skupno 276 496,88 EUR. Ker je bil njegov prispevek k tem stroškom določen s sporazumom v višini 71,61 %, je zato menil, da je pritožnik upravičen do prejema skupaj 197

999,42 EUR. Komisija je zato ob odštetju 145 964,18 EUR, ki so bili že izplačani iz naslova predhodnega financiranja, izračunala, da je znesek, ki ga je treba plačati, znašal 52 035,24 EUR.

40. Varuhinja človekovih pravic je ugotovila, da se je Komisija na podlagi pritožnikovih ugovorov odločila, da bo pregledala svoj pristop. Tako je 29. marca 2007 sklenil „*ex gratia*“ sprejeti nov proračun, o katerem sta se dogovorila pritožnik in A. Tabela 2 prikazuje rezultat tega izračuna. Zaradi udobja vključuje tudi podatke, ki so že navedeni v preglednici 1.

Razpredelnica 2: Drugi izračun [7]

Proračunska postavka

Stari proračun

Nov proračun

Dejanski stroški

1 st izračun

2. izračun

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

12

18 314.36

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

13

171 906.41

171 906.41

vmesni seštevek

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

264 275.06

A7

19 049.36

19 049.47

19 083.59

18 088.58

18 499.25

vmesni seštevek

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

282 774.31

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

202 494.68

predhodno financiranje

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

Skupno

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

56 530.50

Že plačano

52 035.24

Levo za plačilo

4 495.26

41. Kot je bilo navedeno zgoraj, je moral varuh človekovih pravic preučiti, ali mu je Komisija zagotovila razumno in skladno pravno podlago za svoja dejanja in zakaj je menila, da je njeno stališče o pogodbenem položaju upravičeno.

42. Iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, je varuh človekovih pravic menil, da Komisija v tem

primeru ni izpolnila tega standarda.

43. Kot je bilo že omenjeno, je Komisija trdila, da so spremembe, ki so bile izvedene na podlagi člena I.3.4 posebnih pogojev, ko je A. sprejel podatke, ki jih je predložil pritožnik 25. avgusta in 26. septembra 2005, temeljile na členu I.3.4 posebnih pogojev. To pa bi pomenilo, da ustrezne spremembe niso presegle 10 % na proračunsko postavko. Čeprav je bil ta pogoj izpolnjen za proračunski postavki A1 in A6, to očitno ne velja za proračunski postavki A2 (ki sta se povečali z 11 316,00 EUR na 19 062,00 EUR) in A3 (ki sta se zmanjšali s 23 210,00 EUR na 8 850,00 EUR). Te spremembe so zato lahko temeljile le na členu II.13 splošnih pogojev. Treba je bilo tudi opozoriti, da je novi proračun povzročil povečanje najvišjega skupnega zneska upravičenih stroškov, predvidenega v sporazumu (z 291 183,06 EUR na 291 184,80 EUR). Čeprav je bilo to povečanje zelo majhno, se je zdelo jasno, da lahko temelji le na členu II.13 splošnih pogojev.

44. Iz tega sledi, da spremembe, ki so privedle do novega proračuna, niso temeljile zgolj na členu I.3.4 posebnih pogojev, temveč na členu I.3.4 in členu II.13. Pritožnik se je v svojih elektronskih dopisih z dne 25. avgusta in 26. septembra 2005 skliceval na obe določbi.

45. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da mu v tej zadevi ni bilo treba preučiti, ali so bile ob tej priložnosti spoštovane formalne zahteve iz člena II.13 splošnih pogojev. Izkazalo se je, da ob sprejetju novega proračuna ni bil pripravljen noben uradni predlog spremembe. Vendar je varuhinja človekovih pravic ugotovila, da uradnik Komisije, ki se je takrat ukvarjal s to zadevo, ni videl nobenih težav pri sprejemanju novega proračuna.

46. Komisija pri prvem izračunu končnega zneska, dolgovanega pritožniku, kljub temu ni upoštevala zneskov, določenih v novem proračunu, razen zneska, predvidenega za proračunsko postavko A6. Dejstvo, da se je ta številka pojavila v izračunu Komisije, je pokazalo, da so bili zneski, določeni v novem proračunu, takrat znani Komisiji. Varuh človekovih pravic je zato menil, da je očitno, da pristop, ki ga je Komisija uporabila pri prvem izračunu, ni bil skladen s pristopom, ki ga je sprejela ob soglasju z novim proračunom. Poleg tega se je pritožnik v tej fazi postopka soočil z nasprotujočimi si stališči glede pravne podlage novega proračuna, ki so jih predložili različni uradniki Komisije, s katerimi je stopil v stik.

47. Varuhinja človekovih pravic je ugotovila, da je Komisija pri izračunu končnega zneska, dolgovanega pritožniku drugič, poskušala odpraviti napake ali napake, ki jih je prej storila. Ob tej priložnosti je Komisija dejansko sprejela kot relevantne vse zneske, ki jih je že sprejela, ko se je strinjala z novim proračunom.

48. Vendar je Komisija pri drugem izračunu menila, da se člen I.3.4 posebnih pogojev lahko uporabi le, če bi pritožnik Komisijo vnaprej obvestil o kakršnih koli prerazporeditvah med proračunskimi postavkami v skladu s to določbo. Komisija je trdila, da to ni bilo tako in da zato navedene določbe ni bilo mogoče uporabiti.

49. Varuhinja človekovih pravic je menila, da vztrajanja Komisije pri formalni zahtevi po vnaprejšnjem obvestilu iz člena I.3.4 posebnih pogojev kot take ni mogoče kritizirati. Vendar je Komisija v svojem mnenju navedla tudi, da je ob prvem izračunu končnega zneska,

dolgovanega pritožniku, sprejela prerazporeditve med različnimi proračunskimi postavkami v višini do 10 % na postavko, ne da bi vztrajala pri zahtevi po predhodnem obvestilu za take prerazporeditve iz člena I.3.4 posebnih pogojev. Varuh človekovih pravic ni razumel, kako bi lahko zahteva, ki jo je Komisija, kot je bilo potrjeno v njenem mnenju, lahko zanemarila, ko je prvič izračunala zadevni znesek, nenadoma postala odločilnega pomena, ko je ta znesek izračunala drugič. Kot je navedeno zgoraj, bi Komisija, če bi uporabila pristop, za katerega je trdila, da ga je uporabila za prvi izračun, za vse proračunske postavke sprejela stroške za proračunsko postavko A6 v višini do 179 817,00 EUR (namesto 171 906,41 EUR, ki jih je sprejela).

50. Zaradi celovitosti je varuhinja človekovih pravic menila, da je koristno obravnavati dodaten argument, ki ga je omenil eden od uradnikov, s katerimi je pritožnik stopil v stik. Čeprav Komisija tega argumenta v svojem mnenju ni uporabila, je varuh človekovih pravic menil, da bi se zmeda, ki jo je povzročila obravnava Komisije, zmanjšala, če bi bilo to vprašanje bolj jasno. Spomnil je, da je H. v elektronskem sporočilu z dne 10. septembra 2007 poudaril, da se pritožnik ne more dvakrat sklicevati na člen I.3.4. Navedena določba tega vprašanja izrecno ne obravnava. Če pa je člen I.3.4 dovolil prerazporeditev do 10 % na proračunsko postavko, se je zdelo logično domnevati, da je število prerazporeditev nepomembno, če skupni znesek, ki se prerazporedi, ne presega 10 % zneska, ki je bil prvotno določen za posamezno proračunsko postavko.

51. Glede na zgoraj navedeno varuh človekovih pravic ni mogel ugotoviti, da Komisija ni zagotovila skladnega in razumnega poročila o tem, kako je obravnavala pritožnikov zahtevek za plačilo.

52. Varuh človekovih pravic je obžaloval, da je bil zgornji sklep podkrepjen z načinom, na katerega je Komisija obravnavala pritožnikovo zahtevo po interesih. Čeprav je bil končni rezultat, ki ga je Komisija dosegla v zvezi s tem, večinoma (čeprav ne v celoti) razumen (glej točke 57 in naslednje spodaj), je dejstvo, da je Komisija dvakrat spremenila svoje mnenje o tem, ali je treba take obresti plačati, pomenilo, da je njen pristop komajda dosleden.

53. Glede na navedeno je varuh človekovih pravic predhodno ugotovil, da bi način, na katerega je Komisija izračunala plačilo, dolgovano pritožniku v tej zadevi, lahko pomenil nepravilnost. Zato je v skladu s členom 3(5) Statuta evropskega varuha človekovih pravic predlagal sporazumno rešitev in ga pozval, naj ponovno preuči pritožnikov zahtevek za plačilo.

54. Varuhinja človekovih pravic je menila, da je koristno dodati, da se ta predlog osredotoča na pritožnikovo trditev v zvezi s proračunsko postavko A6. Kot je navedeno zgoraj (glej odstavke 38), je varuh človekovih pravic menil, da če bi Komisija sprejela spremembe do 10 % na proračunsko postavko v zvezi z razdelkom A6 na enak način kot v zvezi z drugimi proračunskimi postavkami, bi lahko sprejela stroške za to proračunsko postavko v višini do 179 817,00 EUR (namesto 171 906,41 EUR, ki jih je sprejela). Vsaka sprememba v zvezi s to proračunsko postavko bi očitno imela majhen vpliv tudi na proračunsko postavko A7.

55. Treba je poudariti, da nobena prerazporeditev v skladu s členom I.3.4 posebnih pogojev ne

more povzročiti povečanja najvišjega skupnega zneska stroškov, ki ga je Komisija sprejela kot upravičenega v novem proračunu. Varuhinja človekovih pravic je opozorila, da se zdi, da je znesek stroškov, ki jih je prijavil pritožnik, nekoliko presegel ta prag in da bi bila Komisija očitno upravičena, da ne upošteva takih presežnih stroškov.

56. Varuh človekovih pravic je iz predloženih informacij zbral, da je pritožnik uspešno izvedel projekt. Videti je, da je bil nepričakovan uspeh razstave, ki je bila del projekta, glavni razlog za pritožnikovo prerazporeditev med proračunskimi postavkami. Varuh človekovih pravic je menil, da bi lahko Komisija pri odločanju o tem, kako obravnavati njegov predlog za sporazumno rešitev, koristno upoštevala uspeh projekta.

V zvezi z zamudnimi obrestmi

57. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je 154 dni poteklo med 14. julijem 2006, ko je Komisija prejela pritožnikov zahtevek za plačilo, in 15. decembrom 2006, ko je Komisija izvršila plačilo v višini 52 035,24 EUR. Komisija je navedla, da ima na voljo 45 dni za pregled zahtevka za plačilo in 45 dni za izvedbo plačila. Teh 90 dni je zato treba zanemariti. Zdi se, da je to v skladu z določbami Sporazuma.

58. Komisija je nadalje trdila, da je zamuda 40 dni posledica dejstva, da je pritožnik spremenil številke računov. Poudaril je, da se zato tudi to obdobje ne sme upoštevati. Posledično je prišlo do dejanske zamude 24 dni, za katero so bile dolgovane obresti in ki jo je ustrezno plačala.

59. Iz dokumentov, predloženih varuhu človekovih pravic, je razvidno, da je pritožnik dejansko spremenil bančne račune, ne da bi o tem obvestil Komisijo. Komisiji ni mogoče očitati nobene zamude pri plačilu zaradi težav, ki jih je povzročil pritožnik. Ni bilo jasnih dokazov, da je zamuda, ki jo je povzročil pritožnik, dejansko znašala 40 dni. Vendar pritožnik ni izpodbijal pojasnil Komisije v zvezi s tem vidikom zadeve. Varuh človekovih pravic je zato menil, da bi moral njegov pregled temeljiti na nespornih informacijah, ki jih je predložila Komisija. Na podlagi teh informacij je zamuda, za katero so bile dolgovane obresti, dejansko znašala 24 dni.

60. Varuh človekovih pravic je zato ugotovil, da ni bilo nepravilnosti v zvezi z izračunom zamudnih obresti Komisije na znesek 52 035,24 EUR.

61. Vendar je bil položaj drugačen v zvezi z dodatnim plačilom v višini 4 495,26 EUR, izvršenim 29. marca 2007. Kot je bilo prikazano zgoraj, je Komisija izvedla to plačilo, da bi popravila napako ali napake, ki jih je storila pri prvem izračunu zneska, dolgovanega pritožniku. Varuh človekovih pravic se zato ni strinjal s stališčem Komisije, da je dodatno plačilo pomenilo plačilo *ex gratia*. Če bi Komisija, kot bi morala, spoštovala novi proračun, ko je prvič izračunala znesek, dolgovan pritožniku, bi moral pritožnik prejeti dodatno plačilo hkrati s plačilom v višini 52 035,24 EUR. Obresti zaradi zamude pri plačilu bi tako zapadle tudi v zvezi z dodatnim plačilom v višini 4 495,26 EUR. V zvezi s tem dodatnim plačilom bi se dodatne obresti obračunale med 15. decembrom 2006 in 29. marcem 2007.

62. Vendar je varuh človekovih pravic ugotovil, da bi bil posledični znesek obresti razmeroma majhen. Menil je, da tega vidika zadeve ne bi bilo več treba obravnavati, če bi Komisija sprejela njegov predlog za sporazumno rešitev.

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic po njegovem predlogu za sporazumno rešitev

63. Komisija je v odgovoru na predlog sporazumne rešitve obvestila varuha človekovih pravic, da njegov predlog sprejema. Zato se je odločila, da sprejme stroške, ki jih je pritožnik navedel v svojem končnem poročilu, predloženem 14. julija 2006, do najvišjega zneska, predvidenega v sporazumu o dodelitvi sredstev, in sicer v višini 6 025,59 EUR. Poleg tega je Komisija sprejela, da je bilo njegovo drugo plačilo (izvedeno 29. marca 2007) in tretje (ki ga je izvedla v odgovor na predlog varuhinje človekovih pravic za sporazumno rešitev) zapadlo hkrati s prvim plačilom in da so bile zato zamudne obresti dolgovane, kot je zahteval pritožnik.

64. Pritožnik je obvestil varuha človekovih pravic, da je prejel dve plačili v višini 6 025,59 EUR oziroma 1 568,47 EUR, in se zahvalil varuhu človekovih pravic za njegovo pomoč pri tej zadevi.

Ocena varuha človekovih pravic po njegovem predlogu za sporazumno rešitev

65. Varuh človekovih pravic na podlagi stališč strank ugotavlja, da je bila dosežena sporazumna rešitev. Varuh človekovih pravic pozdravlja pripravljenost Komisije, da opravi temeljit pregled zadeve, in njeno sprejetje njegovega predloga za sporazumno rešitev.

B. Zavrnitev neusklajenosti s pritožnikom na pravilen in dosleden način

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

66. Pritožnik je trdil, da je bil v petih mesecih, ki jih je sporočil Komisiji za rešitev nesoglasja glede končnega zneska, ki ga je treba plačati, naslovljen na sedem različnih kontaktnih oseb v različnih enotah. Nekateri zadevni uradniki niso bili seznanjeni s tem vprašanjem, nekateri pa so dali informacije ali nasvete, ki so nasprotovali prejšnjim izjavam.

67. Komisija je v svojem mnenju opozorila, da je služba, pristojna za obravnavo zadev v zvezi s Sporazumom, GD za širitev. Komisija je navedla, da informacije, ki so bile posredovane pritožniku, odražajo stališče Komisije v upoštevnem času in niso imele nobene zveze s posameznim uradnikom, ki je navedene informacije predložil.

Ocena varuha človekovih pravic

68. Varuhinja človekovih pravic je menila, da je očitno, da bi morala uprava državljanom zagotavljati jasne in dosledne nasvete.

69. V obravnavanem primeru to očitno ni bilo tako. Glede na to, da se je o neusklajenosti stališča Komisije razpravljalo zgoraj, ni potrebe po nadaljnjih podrobnostih v zvezi s to zadevo.

70. Vendar varuh človekovih pravic meni, da je ta vidik zadeve za pritožnika drugotnega pomena. Glede na to, da je Komisija sprejela njegov predlog za sporazumno rešitev, meni, da tega vidika zadeve ni več treba obravnavati.

C. Sklepi

Varuh človekovih pravic na podlagi svoje preiskave te pritožbe zaključi z naslednjo ugotovitvijo:

V tem primeru je bila dosežena sporazumna rešitev.

Pritožnik in Komisija bosta obveščena o tej odločitvi.

P. Nikiforos Diamandouros

V Strasbourgu, 22. novembra 2010

[1] V skladu s členom I.3.2 posebnih pogojev, priloženih Sporazumu. Pravzaprav je 71,61 % od 291,183.06 208,516.19.

[2] V izvirni nemščini: „Da es in der gegenwärtigen Ausstellungstournee zu akuten Änderungen von Ausgaben kommen muss, werden wir mit den GEÄNDERTEN Kostenstellen im Rahmen des Artikels I.3.4 das Projekt erfolgreich abschließen können.“

[3] Komisija je pred zaključkom projekta že izvedla nekaj plačil za predhodno financiranje projekta.

[4] Ta številka je temeljila na izračunih g. H., ki je očitno naredil tipkarsko napako. Znesek, ki ga je zahteval pritožnik, je dejansko znašal 182 654,04 EUR.

[5] Komisija se v mnenju napačno sklicuje na ta dopis, ker je bil poslan 14. septembra 2007.

[6] Zneski v EUR.

[7] Zneski v EUR.

